

vejebringes ved forskellige Metoder, men jeg tror ogsaa, det ærede Medlem maa have gjort sig skyldig i en Fejltagelse; thi det er kun Produkterne, der ere undtagne, ikke Fremgangsmaaden, ved hvilken man fremstiller dem. Man kan altsaa meget godt faa Patent paa Fremgangsmaaden, Fremstillingen af Fødemidler eller kemiske Produkter; kun selve Produktet kan man ikke faa Patent paa.

Den ærede 2den Landstingsmand for 9de Kreds (Stilling) nævnedes foruden, hvad jeg allerede har omtalt, om Systemet, at det ogsaa var ønskeligt at faa en Lov, som forbyd Eftergørelse af Mønstre og Mobeller. Dette Tema er vanskeligere end Patenttemaet, og der er for Tiden ikke ringe Bævægelse netop paa det Omraade i Udlandet, saa den Kommission, der har havt til Op-gave at beskæftige sig med det Spørgsmaal, har i alt Fald ment, at det var bedst at lade det bero indtil videre, og jeg tror, det er rigtig. Dette Spørgsmaal vil blive undersøgt, naar man kan optage denne Sag til nærmere Behandling.

Den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (D. Hansen) var især betænkelig ved, at man vilde regne Patentbeskyttelsen fra Ansøgningens Indlevering; det kunde jo være Tale om at regne den fra Bekendtgørelsens Udstedelse. Det skal indrømmes, at der er Lovgivninger, som gøre det. Det vil let ses, at, naar man requirer den fra Ansøgningens Indlevering, stiller man Patent søgeren noget gunstigere ligeoverfor Paatale af, hvad der er sket, efter at han har konstateret sin Hensigt. Der kan være forskellige Meninger om, hvad der er hensigtsmæssigt. Jeg tror, at det lader sig begrunde og er vel stemmende med Patent søgerens Ret og ikke krænker nogen andens Ret, at det bliver fra Indleveringens Dato. At den vedkommende kan faa Udsættelse i 3 Maanedes med Bekendtgørelse, er motiveret særlig ved Forholdene i Udlandet, for saa vidt han ønsker at tage Patent der.

Naar „Bedrift“ er udgaaet i § 6, saa kan det ærede Medlem have nogen Ret i, at der i hvert Fald for Indenriksministeren har været noget Motiv i den Retning — som det ærede Medlem sagde — i Hensynet til Statsautoriteter og lignende. For Resten forekommer det mig ikke, at denne Sag har videre Betydning. Der er jo ikke Spørgsmaal om, at den vedkommende kan anvende Patent eller en anden Fremgangsmaade, som grænser op mod Patent; men for øvrigt er der jo Regler i Loven for, hvorledes der skal forholde sig, naar det offentlige benytter Patentet. Der er jo i § 8 ligefrem Regler for, at naar Ummenvellet

kræver det, kan Regeringen bestemme, at den patenterede Opfindelse uden Patenthaverens Samtykke skal kunne bruges af Staten, eller at den kan komme alle til gode. Der var et æret Medlem, som udtalte sig om denne Bestemmelse og mente, at Patenthaverens Ret ikke her var ret varetaget. Han kan vist altid gøre sin Ret gjældende og tale med. Kommissionen har foreslaaet, at Erstatningen skulde fastsættes af uvillige Mænd, medens Ministeriet har foreslaaet, at den skulde fastsættes af Patentkommissionen. Jeg tror, at dette er den bedste Fremgangsmaade. Det er ganske vist et særligt Hærv, der gives denne Kommission. Det kan ikke nægtes, at den paa dette Omraade er saakyndigst, og Afværelse af uvillige Mænd, udnævnt af en tilfældig Ret til dette Djæved kan ofte falde mindre heldig ud.

Den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds udtalte sig væsentlig om de processuelle Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg skal ikke videre komme ind paa den Ting nu. Vi kunne jo forhandle nærmere derom, naar der paa et senere Stadium bliver Tale om, at man ønsker Forhandling derom. Jeg skal kun sige, at en Bestemmelse er ganske nødvendig, nemlig, at der tages Anstand lige overfor Indsigelse mod Patentets Gyldighed overhovedet, naar man vil omstøbe Patentet; men dette er een Gang for alle henlagt til Landsover- samt Hof- og Stadsretten. Om det er hensigtsmæssigt, kan der være forskellige Meninger om. Naar det Spørgsmaal rejstes for en anden Ret, saa kan der tages Anstand og Udsættelse for enhver anden Ret. Det kan ikke volde nogen Vanskelighed for den enkelte, at Sagen bliver gjort til offentlig Politisag, det skal kun gjælde, hvor der har været Forsæt. Dog det skal jeg ikke udtale mig om for Øjeblikket; men jeg er villig til at konferere med Justitsministeren om det Spørgsmaal. Jeg har hørt ham i et enkelt Punkt; men der blev ikke Tale om dette. Uden at tale om, at enhver Lov jo passerer det samlede Ministerium, kan der jo godt have været enkelte Punkter, om hvilke der kan have været Grund til Konference. Dette kan nærmere blive formuleret inden 2den Behandling.

Den forkerte Opfattelse, der skulde være udtrykt i § 23 i Reglen om, hvad der ved Dom kan bestemmes, kan jeg ikke fatte. Det ærede Medlem er vist kommet til at opfatte Bestemmelsen ganske anderledes, end dens Mening er. Jeg tror, den udtrykker ret vel, hvad Meningen er. Meningen er jo med denne Ufsættelse i Paragraffen ikke den, at Patentet ubetinget bortfalder, men at det kan komme til at bortfalde; man kan søge vedkom-